

Sygn. akt II Ka 130/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2015r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący : SSO Waldemar Cytrowski

Sędziowie : SSO Agata Wilczewska - spr.

SSO Robert Rafał Kwieciński

Protokolant : st. sekr. sąd. Irena Bąk

przy udziale Jacka Górskiego Prokuratora Prokuratury Okręgowej

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2015r.

sprawy **K. P.**

skazanego z art.279§1k.k. i innych

na skutek apelacji wniesionych przez skazanego oraz przez obrońcę skazanego

od wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Koninie

z dnia 9 marca 2015r. sygn. akt II K 1229/14

I. Zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że orzeczoną wobec skazanego w punkcie III karę łączną obniża do 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności.

II. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok w pozostałej części.

III. Zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. R. M. 147,60 zł (w tym VAT) z tytułu zwrotu kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

IV. Zwalnia skazanego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa wydatków za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska

Sygn. akt: II Ka 130/15

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie II K 1229/14 rozpoznał wniosek skazanego(...) o wydanie wyroku łącznego ustalając, że był skazany następującymi wyrokami:

1. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 05 maja 2011 r. w sprawie o sygn. akt VII K 503/11 za przestępstwo z art. 286 § 3 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., popełnione w dniu 25, 26 listopada 2009 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze

30 (trzydziestu) godzin w stosunku miesięcznym; nadto orzeczono obowiązek naprawienia szkody w terminie 6 (sześciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku oraz przepadek dowodów rzeczowych,

2. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 24 października 2011 r. w sprawie o sygn. akt VII K 1492/11 za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 05 września 2011 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin
|w stosunku miesięcznym,

3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 12 lutego 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 14/13 za ciąg dwóch przestępstw z art. 279 § 1 k.k. i art. 13 § 2 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k., popełnionego w dniu 12 na 13 sierpnia 2012 r. oraz art. 279 § 1 k.k., popełnionego w okresie od 25 maja do 01 czerwca 2011 r., na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych po 10 zł każda stawka, oraz za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 26 sierpnia 2012 r. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 lat i oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego; nadto zasądzono nawiązkę w kwocie 1.000 zł (jeden tysiąc złotych) na rzecz pokrzywdzonej; postanowieniem z dnia 14.02.2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 188/14 Sąd Rejonowy w Koninie zarządził wykonanie kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, którą skazany odbywa od dnia 17.03.2014 r.,

4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 22 maja 2013 r. w sprawie |o sygn. akt II K 236/13 za ciąg trzech przestępstw z art. 279 § 1 k.k., popełnionych: w dniu 20 listopada 2012 r., w dniu 24 lutego 2012 r. i w dniu 10 listopada 2012 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 2 (dwóch) lat, oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego, orzeczono obowiązek naprawienia szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. oraz na podstawie art. 72 § 2 k.k. w terminie 8 (ośmiu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku; postanowieniem wydanym dnia 02.07.2014 r. w sprawie o sygn. akt II Ko 902/14 Sąd Rejonowy w Koninie zarządził wykonanie kary 1 (jednego) roku pozbawienia wolności,

5. wyrokiem nakazowym Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 18 listopada 2013 r. w sprawie o sygn. akt II K 1841/13 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii z dnia 29 lipca 2005r., popełnione w dniu 15 lipca 2013 r., na karę 8 (ośmiu) miesięcy ograniczenia wolności, polegającą na wykonywaniu nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwadzieścia) godzin w stosunku miesięcznym, nadto orzeczono przepadek dowodu rzeczowego,

6. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 30 stycznia 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1174/13 za ciąg dziesięciu przestępstw z art. 279 § 1 k.k., popełnionych: 1) w okresie od 16.03.2011 r. do 17.03.2011 r., 2) w okresie od 15 do 16.08.2012 r., 3) w okresie od 26 do 27 września 2012 r., 4) w nocy z 13/14.11.2012 r., 5) w okresie od 21-25.11.2012 r., 6) w okresie od 17-20.02.2013r., 7) w nocy z 17/18.03.2013r., 8) w nocy z 20/21.03.2013 r., 9) w nocy z 3/4.04.2013 r. oraz przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 09.04.2013 r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a także przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 (czterech) lat, oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano do naprawienia szkód wyrządzonych pokrzywdzonym w terminie 2 (dwóch) lat od uprawomocnienia się orzeczenia; postanowieniem z dnia 01.10.2014 r. wydanym w sprawie o sygn. akt II Ko 1208/14 Sąd Rejonowy w Koninie zarządził wykonanie kary łącznej 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 08 maja 2014 r. w sprawie sygn. akt II K 176/14 za ciąg sześciu przestępstw z art. 279 § 1 k.k., popełnionych: 1) w okresie od 08-12.11.2013 r., 2) w okresie od 11-12.11.2013 r., 3) w okresie od 08-12.11.2013r., 4) w okresie od 08-12.11.2013 r., 5) w okresie od 08-12.11.2013 r., 6) w dniu 05.12.2013 r., na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w liczbie 100 (sto) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych) każda, nadto za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 08-12.11.2013 r. na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, nadto za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 10.09.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności oraz przestępstwo z art. 275 § 1 k.k. popełnione w dniu 10.12.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; wymierzono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 5 (pięciu) lat, nadto oddano skazanego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego, zobowiązano do podjęcia leczenia odwykowego oraz zobowiązano do naprawienia szkód w terminie 3 (trzech) lat od uprawomocnienia się wyroku,

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 26 czerwca 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 188/14 za ciąg dwóch przestępstw z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnionych w dniu 22.11.2013 r. na karę grzywny w liczbie 100 (sto) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych) każda stawka, nadto orzeczono przepadek dowodów rzeczowych,

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 03 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 503/14 za ciąg dwóch przestępstw z art. 279 § 1 k.k., popełnionych: 1) w nocy z 18 na 19 lutego 2014r. i 2) w nocy z 25 na 26 lutego 2014 r. na karę 1 (jednego) roku i 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności,

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 19 września 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1606/13 za wykroczenie z art. 119 § 1 k.w., popełnione w dniu 13.07.2013 r. na karę 1 (jednego) miesiąca ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania 40 (czterdziestu) godzin kontrolowanej, nieodpłatnej pracy na cele społeczne oraz zobowiązano do naprawienia szkody, nadto za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k., popełnione w dniu 15.07.2013 r. na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 4 (czterech) lat, oddano skazanego pod dozór kuratora sądowego oraz zobowiązano do naprawienia szkody w terminie 10 (dziesięciu) miesięcy od uprawomocnienia się wyroku, nadto orzeczono grzywnę w liczbie 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych po 10 zł (dziesięć złotych) każda stawka,

11. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 22 października 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 346/14 za przestępstwo z art. 12 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 275 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 28-31.10.2013 r. na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności, nadto zobowiązano skazanego do naprawienia wyrządzonej szkody na podstawie art. 46 § 1 k.k. i orzeczono przepadek dowodów rzeczowych,

12. wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie z dnia 03 listopada 2014 r. w sprawie o sygn. akt II K 1109/14 za przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, popełnione w dniu 17.03.2014 r. na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie warunkowo zawieszono na okres próby 3 (trzech) lat, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres zatrzymania od dnia 17.03.2014 r. do dnia 20.03.2014 r., orzeczono przepadek dowodów rzeczowych.

W wyniku rozpoznania wniosku Sąd Rejonowy w Koninie wyrokiem łącznym z dnia 9 marca 2015 r., sygn. akt II K 1229/14, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączy orzeczone przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawach o sygn. akt II K 14/13 oraz o sygn. akt II K 236/13 kary pozbawienia wolności i wymierzył skazanemu K. P. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt. I wyroku). Na podstawie art. 577 k.p.k. na poczet w/w kary łącznej Sąd zaliczył skazanemu okres wykonywania kary pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt II K 14/13 od dnia 17 marca 2014 r. (pkt. II wyroku).

Tym samym wyrokiem, na podstawie art. 85 k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. połączył: karę ograniczenia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 1841/13, karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 1174/13, kary pozbawienia wolności orzeczone przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 176/14 w pkt. II i III wyroku, a także karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 1606/13 w pkt. III wyroku oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 346/14 i wymierzył skazanemu K. P. karę łączną 3 lat i 4 miesięcy pozbawienia wolności (pkt. III wyroku).

Tym samym wyrokiem, na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 176/14 w pkt. I wyroku oraz karę pozbawienia wolności orzeczoną przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawie o sygn. akt II K 503/14, a także karę pozbawienia wolności orzeczoną przez ten Sąd w sprawie o sygn. akt II K 1109/14 i wymierzył skazanemu K. P. karę łączną 2 lat pozbawienia wolności (pkt. IV wyroku).

Nadto Sąd na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. połączył kary grzywny orzeczone wobec skazanego przez Sąd Rejonowy w Koninie w sprawach o sygn. akt II K 188/14 oraz o sygn. akt II K 176/14 i wymierzył skazanemu K. P. karę łączną grzywny w liczbie 150 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 zł (pkt. V wyroku).

W pozostałym zakresie, na podstawie art. 572 k.p.k. w zw. z art. 85 k.k. Sąd postępowanie umorzył tj. w zakresie objęcia wyrokiem łącznym kar orzeczonych w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 503/11, VII K 1492/11, II K 176/14 w zakresie pkt. IV tego wyroku oraz o sygn. akt II K 1606/13 w zakresie pkt. I wyroku. Utrzymał również w mocy pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w wyrokach podlegających łączeniu.

Apelację od powyższego wyroku wniósł skazany K. P. oraz jego obrońca.

Obrońca skazanego zaskarżył wyrok łączny w całości zarzucając naruszenie przepisu art. 85 k.k. w zw. z art. 86 k.k. i art. 89 k.k. oraz art. 572 k.p.k. poprzez nie zastosowanie pełnej absorpcji.

Stawiając ten zarzut obrońca wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 438 pkt. 1, 2 i 3 k.p.k. i połączenie K. P. jednostkowych kar pozbawienia wolności we wskazanych przez Sąd I instancji grupach wyroków oraz wydanie wyroku łącznego z zastosowaniem pełnej absorpcji wraz z ich warunkowym zawieszeniem. Nadto obrońca wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym.

Skazany K. P., w oparciu o art. 438 pkt. 4 k.p.k., zaskarżył wyrok Sądu Rejonowego zarzucając mu rażącą surowość orzeczonej kary pozbawienia wolności. Stawiając ten zarzut, wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez znaczne złagodzenie kary pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje.

Apelacje wniesione przez skazanego K. P. oraz jego obrońcę okazały się częściowo zasadne i doprowadziły do wydania wyroku o charakterze reformatoryjnym.

W pierwszej kolejności podnieść należy, że pomimo iż obrońca zaskarżył wyrok w całości, treść uzasadnienia wniesionego przez niego środka odwoławczego wskazuje jednoznacznie, że skierowany jest – podobnie jak apelacja skazanego – jedynie co do wymiaru kar łącznych pozbawienia wolności orzeczonych przez Sąd Rejonowy. Skarżący w żadnym miejscu apelacji nie kwestionuje przyjętych przez Sąd I instancji zbiegów realnych przestępstw, ograniczając się jedynie do wykazywania, że Sąd orzekając kary łączne winien zastosować zasadę pełnej absorpcji a nadto, że zachodziły warunki do warunkowego ich zawieszenia.

Zgodnie z treścią art. 569 § 1 k.k. Sąd wydaje wyrok łączny w stosunku do osoby prawomocnie skazanej wyrokami różnych sądów, gdy zachodzą przesłanki określone w art. 85 k.k. Przepis art. 85 k.k. stanowi natomiast, że Sąd orzeka karę łączną, jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw zanim zapadł pierwszy wyrok chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z tych przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu.

W ocenie Sądu odwoławczego, Sąd Rejonowy słusznie kierując się określonymi w w/w przepisach przesłankami orzeczenia w wyroku łącznym kary łącznej, orzekł:

- w pkt. I zaskarżonego orzeczenia, karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które K. P. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie w sprawach o sygn. akt II K 14/13 oraz o sygn. akt II K 236/13,
- w pkt. III wyroku, karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które K. P. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie w sprawach o sygn. akt II K 1841/13, II K 1174/13, II K 346/14, II K 176/14 w pkt. II i III wyroku, II K 1606/13 w pkt. III,
- w pkt. IV wyroku, karę łączną za pozostające ze sobą w zbiegu realnym przestępstwa, za które K. P. został skazany wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie w sprawach o sygn. akt II K 176/14 w pkt. I, II K 503/14 i II K 1109/14.

Na zasadność takiego rozstrzygnięcia, czego również nie kwestionują apelujący wskazują tak daty popełnienia czynów, jak i daty wydania wyroków jednostkowych. Sąd I instancji swoje stanowisko szczegółowo i wyczerpująco uzasadnił także w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku. Sąd odwoławczy w pełni podziela argumenty zawarte w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku i stwierdza, że Sąd I instancji w żadnym wypadku nie dopuścił się naruszenia przepisu art. 85 k.k. Sąd Okręgowy w pełni podzielił również stanowisko Sądu Rejonowego co do umorzenia postępowania w zakresie objęcia wyrokiem łącznym skazań w sprawach Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt VII K 503/11, VII K 1492/11, II K 176/14 w zakresie pkt. IV oraz II K 1606/13 w zakresie pkt. I. Także w tym zakresie Sąd I instancji nie dopuścił się żadnego uchybienia.

Odnosząc się do podniesionego przez obu skarżących zarzutu rażącej niewspółmierności kary wskazać należy, iż jest on tylko wówczas zasadny, gdy na podstawie ujawnionych okoliczności, które powinny mieć zasadniczy wpływ na jej wymiar, można uznać, że zachodzi wyraźna różnica pomiędzy karą wymierzoną przez Sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania dyrektyw wymiaru kary oraz zasad ukształtowanych przez orzecznictwo sądów. Nie chodzi przy tym o każdą ewentualną różnicę co do jej wymiaru, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby – również w potocznym znaczeniu tego słowa – rażąco niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się wręcz zaakceptować (wyr. SN z 02.02.1995 r., II KRN 198/94, OSNPP 6/1995, poz. 18).

Granice kary łącznej określa przepis art. 86 § 1 kk, zgodnie z którym Sąd wymierza karę łączną w granicach od najwyższej z kar jednostkowych podlegających łączeniu do ich sumy, nie przekraczając górnych granic dla danego rodzaju kar wynikających z powołanego przepisu, przy czym jej wymiar we wskazanych wyżej granicach warunkowany jest przede wszystkim relacjami zachodzącymi pomiędzy prawomocnie osądzonymi czynami. Relacje te sprowadzają się do określenia, jak bliski związek przedmiotowo – podmiotowy łączy te czyny. Im bliższe są te relacje, tym bardziej wyrok łączny powinien być zbliżony do dopuszczalnego minimum, uwarunkowanego wysokością kar orzeczonych za przestępstwa objęte tym wyrokiem, im związek ten luźniejszy, tym przeważać powinno kumulowanie poszczególnych kar (wyr. SN z 25.10.1983 r., IV KR 213/83, OSNKW z 1984 r., z. 5-6, poz. 65). Przez związek przedmiotowo – podmiotowy należy zaś rozumieć podobieństwo rodzajowe zbiegających się przestępstw, motywację oraz czas i miejsce popełnienia każdego z nich. Dodać także należy, że w przypadku łączenia kary pozbawienia wolności z karą

ograniczenia wolności, zgodnie z art. 87 k.k. sąd wymierza karę łączną pozbawienia wolności, przyjmując, że miesiąc ograniczenia wolności równa się 15 dniom pozbawienia wolności.

Wyznaczany przy zastosowaniu w/w przepisów dolny i górny próg kary łącznej, odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. I wyroku wynosił od 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności, odnośnie realnego zbiegu przestępstw z pkt. III wyroku od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 4 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności, natomiast odnośnie zbiegu przestępstw z pkt. IV wyroku od 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności do 3 lat pozbawienia wolności.

Przy określaniu konkretnego rozmiaru kary łącznej znaczenie mają także dyrektywy prewencyjne, albowiem jak słusznie przyjęto w orzecznictwie, kara łączna stanowi instytucję służącą do swoistego podsumowania działalności przestępczej sprawcy, obejmującą syntetyczną i całościową ocenę zachowań sprawcy przejawiającą się w postaci jednej kary wymierzonej za pozostające w zbiegu realnym przestępstwa. Zauważyć w tym miejscu należy, że wielość popełnionych przez sprawcę przestępstw wpływa na negatywną ocenę postawy sprawcy będąc jego istotnym czynnikiem prognostycznym. Chodzi tutaj zwłaszcza o to, aby właściwie ukształtowana kara łączna oddziaływała wychowawczo na sprawcę przestępstwa oraz odpowiednio chroniła obywateli przed niebezpieczeństwem ponownego dopuszczenia się przestępstw. Decydujące znaczenie przy wymiarze kary łącznej ma zatem wzgląd na prewencyjne oddziaływanie kary, w znaczeniu prewencji indywidualnej i ogólnej.

Przeprowadzony przez Sąd dowód z aktualnej opinii o skazanym, odbywającym karę pozbawienia wolności, pozwolił Sądowi orzekającemu zorientować się jak przebiega proces jego resocjalizacji, co ma istotne znaczenie przy określeniu wymiaru kary łącznej. Z opinii wynika, że skazany odbywa karę w oddziale terapeutycznym dla osób uzależnionych od środków odurzających lub substancji psychotropowych. Uczestniczył w programie readaptacyjnym. Skazany nie należy do podkultury przestępczej i w sposób właściwy realizuje swoje obowiązki wynikające z porządku wewnętrznego i przepisów regulaminowych. Jak wskazano w opinii K. P. od początku odbywania kary był 6-krotnie nagradzany, a jednocześnie dotychczas nie był karany dyscyplinarnie. Wyraził chęć podjęcia zatrudnienia, jednakże uniemożliwia to fakt braku wolnych miejsc pracy w zakładzie karnym.

W ocenie Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy odnośnie kar łącznych orzeczonych w pkt. I i IV właściwie uwzględnił wszystkie powyższe okoliczności przyjmując, iż nie dają one podstawy do wzięcia pod uwagę najbardziej rygorystycznego modelu, tj. kumulacji, ani też najbardziej korzystnego dla skazanego systemu absorpcji, słusznie w tej sytuacji stosując zasadę asperacji. Zauważyć jednak należy iż zbliżała się ona do zasady absorpcji. W szczególności zaaprobować należy w pełni stanowisko Sądu, zgodnie z którym związek podmiotowo – przedmiotowy czynów objętych karą łączną w pkt. I był dość silny z uwagi iż przestępstwa skierowane były przeciwko temu samemu dobru tj. mieniu, a odstępów czasowe ich popełniania nie były znaczne. Wymierzenie zatem kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności uwzględniało w należyty sposób związek pomiędzy popełnionymi przez skazanego przestępstwami, jego obecną postawę w zakładzie karnym oraz dotychczasową karalność. Powyższe uwagi znajdują pełne zastosowanie odnośnie kary łącznej orzeczonej przez Sąd Rejonowy w pkt. IV wyroku. Co prawda jedno z przestępstw (z art. 62 ust. 1 ustawy z 29.07.2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii – sygn. akt II K 1109/14) godziło w dobro jakim jest życie i zdrowie publiczne, jednakże pozostałe skierowane były przeciw mieniu. Także w przypadku tych przestępstw odstępów czasowe pomiędzy ich popełnieniem nie były znaczne. Zasadnie zatem Sąd Rejonowy w pkt. IV wyroku wymierzył skazanemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.

Słusznie natomiast skarżący zarzucają Sądowi Rejonowemu wymierzenie rażąco surowej kary odnośnie kary łącznej orzeczonej w pkt. III wyroku. W tej mierze oprócz związku przedmiotowo-podmiotowego pomiędzy przestępstwami oraz obecnej postawy skazanego Sąd winien wziąć pod uwagę także fakt, że kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 1174/13

i II K 176/14 zostały orzeczone z warunkowym zawieszeniem ich wykonania. Nadto, że wykonanie kary ograniczenia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Koninie o sygn. akt II K 1841/13 zostało zawieszona na mocy postanowienia tego Sądu z dnia 23 stycznia 2014 r., sygn. akt II Ko 7/14 z uwagi, iż stan zdrowia nie pozwalał

skazanemu na wykonywanie orzeczonej kary (k. 36). Zatem z kar, które Sąd połączył w pkt. III jedynie te orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Koninie

o sygn. akt II K 1174/13 oraz II K 346/14 zostały wprowadzone skazanemu do wykonania (k. 94). Łączny ich wymiar wyniósł dotychczas 2 lata i 4 miesiące pozbawienia wolności. Rację mają zatem skarżący, iż Sąd I instancji orzekając karę łączną 3 lat i 4 miesiące pozbawienia wolności istotnie pogorszył sytuację K. P.. Sąd odwoławczy zauważa przy tym, że nie ujawniły się żadne okoliczności uzasadniające takie rozstrzygnięcie. W szczególności należy mieć tutaj na uwadze fakt, że proces resocjalizacji skazanego przebiega prawidłowo, czego dowodem jest pozytywna opinia z zakładu karnego, w którym przebywa K. P.. Mając na uwadze powyższe, a także okoliczność, że popełnione przestępstwa skierowane były

w przeważającej mierze przeciwko mieniu oraz nie dzielił ich znaczny odstęp czasowy, Sąd odwoławczy złagodził wymiar kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w pkt. III do 2 lat.

Wbrew twierdzeniom skarżących brak było podstaw do orzeczenia kar łącznych z zastosowaniem zasady pełnej absorpcji. Uznać bowiem należy, że wymierzone przy zastosowaniu tej zasady kary łączne nie byłyby adekwatne i sprawiedliwe wobec popełnionych przez skazanego przestępstw (skierowanych przeciwko mieniu oraz zdrowi i życiu publicznemu) oraz wobec jego postawy, jego właściwości osobistych

i sposobu funkcjonowania, z których jednoznacznie i kategorycznie wynika, iż skazany pomimo dość młodego wieku wchodził cały czas w konflikt z prawem i nie przestrzegał zasad porządku prawnego. Dodać także należy, że kary łączne orzeczone w pkt. I, III (po jej zmianie przez Sąd Okręgowy) i IV wyroku, wymierzone zostały

w oparciu o zasadę asperacji, aczkolwiek zbliżającą się do zasady absorpcji z uwagi na związek przedmiotowo – podmiotowy pozostających w zbiegu przestępstw,

a przejawiający się w bliskości rodzajowej i czasowej popełnionych czynów.

Całkowicie chybiony okazał się natomiast zarzut obrońcy skazanego wskazującego, że zachodziły warunki do warunkowego zawieszenia kar łącznych orzeczonych zaskarżonym wyrokiem. W tym miejscu przywołać należy treść przepisu art. 89 § 1 k.k. który to w przypadku spełnienia przesłanek z art. 69 k.k., określa warunki w jakich możliwe jest zawieszenie wykonania kary łącznej orzekanej w wyroku łącznym. Zgodnie z tym przepisem, warunkowe zawieszenie wykonania kary łącznej pozbawienia wolności jest możliwe tylko wówczas, gdy dochodzi do połączenia skazań za zbiegające się przestępstwa na kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem i bez warunkowego zawieszenia ich wykonania, a więc chociażby jedna z kar jednostkowych, podlegających połączeniu, musi być orzeczona z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Nie jest więc dopuszczalne warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej w sytuacji gdy prawomocnie zarządzono wykonanie orzeczonych kar pozbawienia wolności. Z taką sytuacją mamy natomiast do czynienia odnośnie kar, które Sąd Rejonowy objął węzłem kary łącznej w pkt. I wyroku. Odnośnie zaś kary łącznej orzeczonej przez Sąd Rejonowy w pkt. IV wyroku jak i kary łącznej z pkt. III wyroku (w wymiarze orzeczonym przez Sąd odwoławczy), co prawda zachodziła teoretyczna możliwość ich warunkowego zawieszenia, w ocenie Sądu Okręgowego nie zostały jednak spełnione przesłanki

o których stanowi art. 69 k.k. Mając na względzie całą przestępczą działalność skazanego, nie można wobec skazanego przyjąć pozytywnej prognozy co do jego zgodnego z prawem zachowania w przyszłości. Oskarżony był już uprzednio wielokrotnie karany, w tym w znacznej większości za przestępstwa przeciwko mieniu. Stosowano wobec niego w przeszłości dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary, lecz nie przyniosło to spodziewanego i zakładanego efektu, skazany bowiem powracał łatwo na drogę przestępstwa. Postawa skazanego, który nadal popełniał przestępstwa, wskazuje więc, że nie zmienił on swego postępowania,

a stosowanie względem niego środków probacyjnych nie doprowadziło do jego resocjalizacji i nie zapobiegło powrotowi do przestępstwa. Prognoza kryminologiczna w stosunku do skazanego jest więc negatywna, a jedynie łączna kara pozbawienia wolności w postaci bezwzględnej winna wpływać na niego prewencyjnie, kształtując świadomość prawną społeczeństwa.

Mając na względzie wszystkie przedstawione powyżej okoliczności, Sąd odwoławczy – nie znajdując uchybień określonych w art. 439 k.p.k. ani art. 440 k.p.k., podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność dalszej zmiany bądź uchylenia zaskarżonego rozstrzygnięcia – na podstawie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. orzekł jak w wyroku.

O kosztach sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym Sąd odwoławczy orzekł na podstawie art. 624 k.p.k. uznając, że poniesienie kosztów sądowych byłoby dla skazanego zbyt uciążliwe ze względu na jego obecną sytuację majątkową, w szczególności niezyskiwanie dochodów z uwagi na brak wolnych miejsc pracy w zakładzie karnym.

O wynagrodzeniu za obronę z urzędu przed Sądem Okręgowym orzeczono na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze (tekst jedn.: Dz. U. z 2014 r. poz. 635) w zw. z art. 618 § 1 pkt. 11 k.p.k., § 2 ust. 3, § 14 ust. 5, § 19 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013 r. poz. 461).

Robert Rafał Kwieciński Waldemar Cytrowski Agata Wilczewska